

ESTICA
A. 5085

4.

20

9

168

in diem toti Christianismo sacrum videlicet 7. Septemb:
Anni 1631, quo p̄e perorante

Dn., A DOLPHO ELAITER SERO
Babylon cecidit, & noster Josua in campo Lips: à Ta-
merlane diu exoptatam victoriam reportavit.

I. P̄esbyteris nigrum pr̄scribis, A DOLPH E, colorem.
Tristitia signum, qui color esse solet.
Rex hosti Rubrum tinctumq; cruento colorem.
Tormentis desert, Lipsia testis erit!
Quam sit in bocce vides, tua mens contraria Regi,
Rex laudat Rubrum Tused, A DOLPH E, Nigrum.

II. Usum vestitus rectum, pravumq; recenses,
Et Synodum Voto claudis, Adolphus, pio.
Dum pro Rege facis vota exaudiris A DOLPH E
Hostes prostravit, nam Deus hocce Dieo.
Solis ad occasum nobiscum dumq; precaris
Exaudita simul nostra querela fuit.
Tanta p̄is precipus virtus fuit atq; potestas
Hostes prostrati Regis ut aufugerent.
Euφρονις χάρει scripsit
GRAIUS HILSIENOBEL Hyperboreus.

I. Q uis verus, pravusq; simul vestis siet usus:
Quām pro Rege Deus sollicitandus erit,
Disseris argutē atq; piē. Quid? A DOLPH E disertū
Hæres ingenij es, viva & imago patris.
Ille virum solus DALIAE intractabile vulgus,
Divitijs Svadæ ab continuit quoties!
Perge velut pergis, meriti laudisq; paternæ
Æmulus esse, probo digna propago viro.
Sat mercedis erit tibi Gratia Regis: Hic ultrō
Mœcenas tibi sit, ceu patris ante, precor.
Fautoris suo & amico Ubal. apposuit.

MATTHIAS MELONIUS ABOSIANUS.

ORATIO

IN

FELIX NOVI ANNI M. DC. XL. AUSPICIUM:

Quam,
Deo. Duce atq; Auspice,
In Regiâ Academiâ GUSTAVI-
anâ, que Dorpati est ad Embreccâ,
4. die Januar. Anno 1640. publicè in Au-
ditorio Majori, pro concione
enarrabat.

PETRUS CAROLI UNDEA-
NIUS, VVestroGothus.

DORPATI, Lit. Acad. Anno M. DC. XL.

ILLUSTRI, GENEROSO, VERE MAGNANIMO,
HEROI AC DOMINO,

DN. GUSTAVO Leionhuffw^{dh}/

Domino in Hielmersbergh &c. Arcis.

Orebrog: nec non Ducatus Nerikiensis &c.

Castellano Inlyto;

Reverendis, Clarissimis, Amplissimis, Doctissimis, Humaniss:
multoq; rerum usu Experientiss: Viris.

DN. ANDREÆ N. in Medeillosa Pastori & Præposito
meritissimo;

DN. M. OLAO LUNDIO, in Wingåker Pastori
dignissimo;

DN. GUSTAVO Swenson / per Sudermanlandiam
Camerario selectissimo;

DN. PETRO N. in Wingåker verbi divini ministro
vigilantissimo;

DN. LAURENTIO N. in Diuila concionatori Auli-
co fidelissimo;

DN. MATTHIÆ Becker/ Nycopiae Artifici & Nego-
tiatori optimo;

DN. JOHANNI Becker/ Nycopiae Negotiatori per-
assiduo;

DN. JOHANNI Nobaak/ in Gåsenås Arendatori
circumspecto.

Hi, ut Domino suo Gratioſo, humiliter:
His, ut Meccenatibus, Promotoribus, Fautoribus,
& respectivè Amicis;

Oratiunculam hanc, in Felix Novi hujus Annⁱ
auspiciūm reverenter & officiosè D. D. D.

PETRUS CAROLI UNDENIUS, VV-Gothus.

Qui Lunam & Solem in signa & tempora
constituit, NOBISCVM DOMINVS.

tenim, haec sunt magna illa cœli Lumi-
naria, quæ ipse Deus ter Ops: Max. in primâ rerum
creatione ad hos usus destinavit. Motum habent maxi-
mè notabilem, & in omnium oculos incurrentem: aqua-
bilibet procurrunt, dum Sol & Luna non sunt Statio-
narij aut Retrogradi: commodam servant inter se proportionem, dum
Lunâ duodecies: Sol verò quotannis semel Zodiacum pertransit, &
motu suo communi, Dierum Noctiumq; vicissitudines efficit; nec non mo-
tu suo proprio, Annū & quatuor Anni tempora confinante. A brumâ Sol
ad Aquilonem scandens, ac per ardua enīus, facit ut per sex mēses dies
accrescant: Et à metà illâ incipiens flecti ac digredi ad Austrum, auferre
dierum mensuram, & sex alijs mensibus quantitatem noctium adaugeat.
Et quatenus Sol ac Luna sunt signa rerum, res futuras nobis indicant
naturaliter. Verum enim verò propter nostram imbecillitatem, verisimi-
li solū ratione quādam res futuras judicamus. Et scimus, quod fu-
torum eventuum figura, non modò in astris, sed etiam in morib⁹ homi-
num proponantur: ut ita ingeniosissimus Mathematicus, licet prædi-
ce posse causarum naturā agentium effecta, tamen non ita prædicterit cau-
sarum consilio agentium inventa. Sicq; verisimum est, quod dicitur,

Contra tota, valent Deus & Prudentia sacra,
Vir Pius & prudens vivere fata potest.

Proinde cum votis communibus felix Novus Annus aperiatur; Comme-
damus, Pietate, Doctrinâ & Humanitate Ornatis: Dn PETRI CA-
ROLI UNDENII, VVestro Gothi, conatum: qui, docte ac metho-
dice a se conceipta oratione **B** & cras Sora 9. dice a
matutina publice in Auditorio

anno 1640. concessa oratione, etiam nono matutina, publice in aula
torio Majori pro concione nobis eloquetur, veluti secundum Divinam
Benignitatem vetus ille Annus 1639. a carceribus ad metam pervene-
rit; & mox facta circa metam reflectione, Novus ille Annus 1640.
citato cursu per aliam orbitam ad carceres priores regrediatur.

S. Reg. Maj. Regniq. Sveciae Archistabulatorem, Perillustrem &
Generosissimum Dominum, DN. BENEDICTVM OCH-
SENSTIERNA, L. Baronem in Ekebyholm & Söderbo/
Dominum in Rappien & Embeckshoff/ per Livoniam & Ingriam Ge-
neralem Gubernatorem, &c. Dominum nostrum Gratiissimum, humiliter;

Magnificum Dn. Rectorem; Illustres & Generosos L. Dn. Barones;
Admodum Rev. Nobiliss. Consultiss. Experiens. & Clariß. Dn. Patres
Academiae, Collegas nostros observanter colendos, reverenter;

Nobilitate Generis, Doctrinâ & Humanitate Ornatis: Dn. Studio-
jos, amicè invitatos & rogatos volumus, ut dicto tempore adesse haud gra-
uentur. Intelligent, quod annum tempus usū sit Sapientissimum.
P. P. Dorpati, 3. Ianuarij, Anno 1640.

V. J. G,

humiliter,

V. M. I. R. & C.

reverenter,

V. P. & H.

amicè colens,

LAURENTIUS LUDENIUS,
Holsat. PH. & J. U. D. Poët. Cor. Pro-
fessor Juris, Oratoria & Poët.

ORATIO IN FELIX NOVI ANNI 1640. Auspicium.

Errillustris & Generosissime Do-
mine, DN: BENEDICTE OCH-
SENSTIERNA, L. Baro in Ekeby-
holm & Söderbo/ Domine in Rappien &
Embeckshoff, S. S. Reg. Maj. Regniq.
Sveciae Archistabulator, & per Livoniam ac
Ingriam Generalis Gubernator, &c. Domine Gratiissime;

Magnifice Dn: Rector; Illustres & Generosi L. Dn. Ba-
rones: Admodum Reverendi, Nobilissimi, Consultissimi, Ex-
periensissimi, & Clariissimi Dn. Patres Academiae, Fautores
& Promotores aeternum deyenerandi:

Tuq. Studiosorum corona Nobilissima, Ornatisima,
Doctrinâ & Moribus politissima;

Nullus unquam dies generi humano sub peccato
venido, exoptatior, nullus felicior, nullus consola-
tionis, gaudij ac lœtitia plenior illuxit, quam dies Na-
tivitatis Domini & Salvatois nostri Jesu Christi.
Exordij
Proposit. &
Tempore.

Etenim Sancti Angeli, Legati illi cœlestes, hinc Ratio 1.
annunciant pastoribus gaudium magnum, dicentes:
Hodiè Christus vobis Salvator natus est.

Sic hodiè natus est, qui salvum fecit populum suū.

Sic hodiè desideratus ille nascitur, qui venit sal-
vare quod perierat: Qui venit peccatores salvos facere.

Nec inconsulto & sine causa sic in jubilo exordior: Transfatio-
Quippe Historiarum Anales no A 3 bis refe Quippè
runt. quod quidam

Narration.
initium. i

quædam in Italiæ civitates, eum diem, quo ad se ingresso erat urbē Augustus Cæsar, Anni fecerūt initium:

Et ante annos 1640. die 25. Decembris, Filius Dei, Dominus exercituum, totius mundi Rector & conservator, in orbem hunc ad nos venit, conceptus de Spiritu Sancto, natus ex Mariâ virginē: Et Homo factus est.

Medium. i.

Hunc diem, Anni Novi facimus principium.

2.

Hoc die nobiscum revolvimus, quod nato nobis Salvatore nostro Jesulo, lata Novi & boni Anni exoriantur primordia, quando Deus jam placatus est, ut peccatorum nostrorum nolit recordari amplius, Jer. 31. Sed in abyssum maris projicere, Mich. 7.

3.

Et Pij ut semper, ita maximè hoc tempore latantur & exultant, dicentes: Dies est lætitiae, in ortu regali; Nam processit hodiè, de ventre virginali, Puer admirabilis, totus delectabilis, in Humanitate: Qui inestimabilis est, & ineffabilis, in Divinitate.

Esequens.
Propositio
bimembria.

Et ut nos gaudium hoc Piorum piè sequamur;

Sub primordio Novi hujus Anni dixero; hic noster Jesulq, quantis beneficijs in retrò jam elapso Anno 1639. nos clementissimè affecerit: Et insimul preabor, ut in Novo hoc Anno 1640, quem jam ingredimur, suā benedictione nos porrò loveat & augeat.

Positio (a)

Vos, A. I. quā par est animi reverentiā & observantiā rogatos volo, ut benevolentia ac benignitatis vestræ aurā, orationis mæcūsum prosequamini.

(b)

Tu Pater omnipotens, qui cuncta creatagubernas;
Qui sine principio, sine fine locoq, triumphas;
Da mihi te placidū, da summo ex aere flāmam
Mellifluam, & nebulas cœlestis lumine tolle
Pectoris, in tenebris & cœcā nocte jacentis.

Quibus

Quibus præmissis, Divini Numinis opere fieris,
Déo acceptum referimus, A: I: quod Annum 1639 ^{opere fuit} ^{sicut Argill} Prop. 1. ^{expedit} ^{Expositio} facilius. Et Annum Novum 1640. hoc tempore optato sumus ingressi: cuius ut latum sit initium, sequatur latius medium, exitus adveniat latissimus, atq; in orbem circulus ejus sœpius recurrat optatissimus: Laudamus Dominae Deū in omnibus operibus, & gratia eideam agimus, quod in Anno præterito nos Deus servavit in Nomine suo, & sanctificavit nos in veritate.

Etenim unus Deus in Trinitate, & Trinitatem Ratio (a) in Unitate devenerati sumus, non confundentes Personas, neq; Substantiam separantes. Devenerati sumus, quod alia est persona Patris, alia Filii, & alia Spiritus Sancti: sed Patris & Filii & Spiritus Sancti, una est Divinitas, & equalis gloria, & cœterna Majestas.

Credimus & confessi sumus, quod Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus & Homo est. Deus est ex substantiâ Patris, ante secula genitus, & Homo est ex substantiâ Matri in temporis plenitude natus. Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertią die resurrexit à mortuis: Adscendit ad cœlos, sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis, inde venturus est judicare vivos & mortuos.

Gratias Deo agimus, quod sanctificatio Nominis Divini, & vera Dei agnitus, profecta sit ex pura prædicatione Evangelii Christi.

Etenim salutis Doctrina de poenitentiâ & remissione peccatorum inter nos est annuntiata, quando è Luc. 24. proponi audivimus: sic oportebat Christum pati, & resurgere à mortuis tertią die, & prædicari in nomine ejus Poenitentiam, & remissionem peccatorum. Publicè & priuatim audiui magis proponi Doctrinam Publicè

Postum.
Fidei & privatum audivimus proponi Doctrinam de misericordia Dei Patris, de remissione peccatorum, & de Salute æternâ per fidem in Christum, quandò è Johannis cap. 3. didicimus; Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

O Domine Deus, & in Novo hoc Anno ædifica muros Jerusalem (Psal. 51.) & constitue super eos custodes (Esa. 62.) & benedic nobis; illumina vulnus tuum super nos, & cognoscamus in terra viam tuam, in omnibus Gentibus salutare tuum. (Psal. 66.)

Matio.
Sic & nos, & posteri nostri, identidem ingeminabunt: Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum verum Deum, & quem misisti Iesum Christum, Joh. 17.

Argum. 2.
ejusq; Prop.
1.
Deo gratias agimus, quod advenerit ad nos per elapsum jam Annum, & per totum vitæ nostræ tempus, Regnum Dei.

Ratio.
Etenim dedit nobis Deus virtutem, corroborari per Spiritum in interiore homine, & Christum habitare per fidem in cordibus nostris.

Exposit. 1.
Sic didicimus, quod Fides salvifica, non sit nuda sacræ historiæ cognitio, aut certitudinis ejus generalis assensus:

Ratio. (a)
(b)
Nam & Diaboli credūt, sed contremiscunt, Jacob. 2.
Et hypocritæ atq; homines planè Epicurei sunt; de quibus Christus inquit Matt. 7. Non omnis, qui dicit mihi Domine, Domine, intrabit in Regnum cœlorum, sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est.

Exposit. 2.
Sic didicimus: quod Fides salvifica sit certa fiducia, quæ Christum cum omnibus suis beneficijs apprehendit:

Act. 14. 14.
S. P. S. 9. 24. 62
de
Cucus sum, quia neq; mors, neq; vita poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Jesu.

Didicimus verbum Dei, & peculiariter quidem, gratia promissiones, esse fidei salvificæ fundamentum: Siquidem Fides est ex auditu, auditus autem per verbum Dei, Rom. 10. Et cognovimus, non hominiseopus, sed Dei donum esse Fidem: Quandoquidem ut ex Joh. 6. cap. audivimus: Nemo, dicit Christus, potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum.

Cognovimus quod Fides semel concepta, confirmatur per Spiritum Sanctum;

Quandò ut 2. Cor. legimus: Deus confirmat nos in Christum, qui unxit nos, & qui obsignavit nos, & dedit pignus Spiritus in cordibus nostris.

Confirmata est fides nostra per Verbum Dei, & quo didicimus, quod turris fortissima sit Nomen Domini, ad ipsam currit Justus, & exaltabitur.

Confirmata est fides nostra per salutarem usum Sacramentorum: Quandò, Non ex operibus Justitiae, quæ fecimus nos, sed secundum misericordiam suam, salvos nos fecit per lavacrum regenerationis & renovationis Spiritus Sancti, ad Tit. 3. & Christus ipse Sacramentum coenæ instituit, & dixit: Accipite, comedite, hoc est corpus meum, quod pro vobis traditur: hoc facite in mei commemorationem. Ad eundem modum & poculum perfectam coenam accepit, & dixit: Hoc poculum, Novum Testamentum est in meo sanguine: Hoc facite quotiescumq; biberitis, in mei commemorationem.

Cognovimas quod per pias preces confirmetur Fides, prout David orat Psal. 51. Cor mandum crea in me Deus

mens. ne proicias me à facie tuâ, & Spiritum Sanctum
tuum ne auferas à me.

60. Didicimus, quod bona requiratur conscientia juxta
admonitionem Pauli 1. Tim. 1. Milita bonam militiam,
habens Fidem & Bonam Conscientiam: quam
quidam repellentes, circa Fidem naufragiū fecerunt.

Exposit. 5. Cognovimus quod finis Fidei sit vita æterna.

Ratio. Namq; ut legimus 1. Pet. 1. Credentes exultabitis
lætitia inenarrabili & gloriosa: Reportantes finem Fi-
dei vestræ, salutem animarum.

Exposit. 2. Sic credentes Evangelio, inserti sumus Regno &
Ecclesie Christi.

Ratio. Namq; viximus in cœtu audientium verbum Dei,
& utentium Sacramentis, institutis à Christo, in quo
cœtu omnes non resistentes Spiritui Sancto, regeneran-
tur, & unico capiti Christo inseruntur per prædicatio-
nem verbi & Sacramentorum usum.

Vetus. Petrus. Et in Novo hoc Anno, ô alme Deus, sumus cives
sanctorum & domestici tui, superædificati super firma-
mentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo
angulari lapide Jesu Christo, in quo omnis ædificatio
constructa crescit in templum sanctum. Eph. 2.

Argum. 3. Hinc Deo gratias agimus, quod identidem audi-
verimus precantes: Fiat voluntas tua, ô Domine De-
us, sicut in cœlo, sic & in terris.

Expositio. Etenim ita devote precati sumus, & supplices in-
stitimus pro donatione Spiritus Sancti, ut ingrediatur
in corda nostra, & lucem recte agnoscantem Deum
in cordibus nostris accendat, & in nobis instauret ve-
ros motus, amorem, vitam & lætitiam acquiescen-
tem in Deo, & omnium virium conformitatem cum
ipso Deo.

Precati

Precati sumus, ut diligemus
clarerimus nostram Fidem debitâ obedientiâ; ut in Re-
gno hoc gratiæ serviremus Deo in sanctitate & justitia
coram ipso, omnibus diebus vitæ nostræ.

Exposit. 3. Precati sumus, ut diligemus Deum nostrum ē

toto corde nostro, ē totâ anima nostrâ, & ē tota for-
titudine nostra, quâ tam in prospero, quâm in adver-
so rerum statu, dicere possemus; Quis nos separabit
a charitate Dei? an tribulatio? an angustia? an famæ?
an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius?
imò ne mors quidem, aut ulla creatura potest nos
separare a charitate Dei, quæ est in Christo Iesu, ad
Rom. 8.

Precati sumus, ut quemadmodum Deus jussit, di-
Exposit. 4. ligemus proximum nostrum sicut nosmetipos
Matt. 7.

Exposit. 5. Precati sumus, ut prosperis in rebus humiles es-
semus; & cum Davide diceremus: Ego humili in o-
culis meis: Item; Domine, non est exaltatum cor me-
um, neq; elati sunt oculi mei,

Exposit. 6. Precati sumus in rebus adversis & tristibus, ut es-
semus patientes; iuxta illud Prov. 3: Disciplinam Do-
mini, sustine; ne abjicias; nec deficias: Nam ab eo
corriperis: Quem enim diligit Dominus, corripit, &
quasi Pater in filio complacet sibi.

Exposit. 7. Precati sumus; ut in vocatio Ecclesiastica;
Politica & Oeconomicâ, mera ex fide piæ & sancte vi-
veremus, & faceremus ea, quæ nobis sunt injuncta.

Exposit. 8. Precati sumus, ut quemadmodum Sancti Angeli;
ita & identidem nos caneremus; Gloria in excelsis
Deo, & in terrâ pax, hominibus bona voluntas.

Et ô alme Deus, in Novo hoc Anno, Spiritum

pali confirmat nos; quo faciamus quod est bonum: Et non in desiderijs, sed voluntate tua divinâ, quod reliquum est temporis, vivamus.

Sic, dante Deo, in Anno clapsō Spiritualia, & ad eternam salutem pertinentia bona sumus consecuti: Est & equissimum ut Deo gratias agamus, pro bonis corporalibus, & ad vitâ nostrâ temporalis sustentationem pertinentibus.

Sic in statu œconomico viventes, Deus aluit benignissimè.

Etenim tribuit Deus vix qui necessaria: Pavit pecora nostra, lilia & flores campi dedit & vestij splendissimè; & dedit, quibus tegeremur optimè. Tribuit nobis & nostris bonam valetudinem, honestam disciplinam œconomicam, fertilitatem terræ, hospitia, domos, defensionem liberorum, conjugum, servorum, & bonæ famæ.

Tu, o Pater noster cœlestis, scis, quibus opus sit nobis, antequam petamus, da & in Novo hoc Anno nobis, vitâ hujus presentis quibus indiget usus.

O, A. I. perpendite, quot, quantisq; Politicum statu S. Regni Svecici exornatis bonis, Deus immortalis, divinæ suæ bonitatis radijs Anno superiore illustraverit.

Etenim, Deo dante, est & fuit Serenissima & Potentissima Princeps ac Domina, Dn. CHRISTINA, Svecorū Gothorū; Vandalorumq; Regina; Magna Princeps Finländiz; Dux Estoniz & Careliaz; Domina Ingriz, &c. Domina & Regina nostra Clementissima, quæ pietate & Sanctâ religione colit Deum, non tantum audiens pias conciones, sed & juxta has instituens totam suam vitâ: Quæ nihil civium suorū commodis, in verâ religionis

propa-

Arg. 4. A
bonis corpo-
ralib. Pro 1.

Ratio

Potest.

Prop. 3.

Ratio.

propositione, litterarum Literatorumq; premisso habuit antiquius.

Vivat Regina Serenissima: vivat & sit limpidissem speculum virtutum, inspiciendum omnibus & singulis in toto Regno viventibus.

Sunt, auspice Christo, Magnificissimi & Illustrissimi Regni Proceres, quorum consilijs auxilijsq; Repub. Svecana feliciter floruit: dum interiore pace, tranquillitate ac quiete, intra imperij limina sumus gavisi, quando in exteriore orbe toto Mars locviit.

Sit, Deo annuente, & per Novum hunc Annum, & semper, in inclytis Dn. Proceribus Sapientia, & multo tempore Prudentia.

Fuit, Deo auspice, S. Reg. Majestati omnis anima humilimè subdita; agnoscens quod non sit potestas nisi à Domino: observaverunt Subditi os Regis, & Precepta juramenti Dei. Considerantes, quod Rex & Majestas in Repub. sit, quod in Choro, Choryphæus; Dux, in exercitu; Nauclerus in navi; Pastor in grege.

Et in Choro sublatu Choryphæo, cantus expellit. oritur inconcinnus & ingratus: Duce carens miles, facile vincitur: Nauclero destituta navis, fluctibus atq; procellis obruitur; Pastore sublatu, gressus dispergitur, & lupo sit præda: Ira sine Magistratu, civilem perire societatem necesse est.

O conditions administrandorum Regnorum ac Provinciarum laboriosas!

Redundant enim in Magistratum omnis generis negotia, non secus ac in mare flumina sese cuncta exonerant.

Sepè de publicâ procurandâ salute Magistratus dum est sollicitus, rem negligere privatam cogitur:

B 3

Non raro

NON raro enim præribatis exubias agit; tæpitis in or-
bos graves ac periculosos sibi accelerat, sœpius etiam
mortem præproperam sibi conciliat.

Hinc precabimur, ut qui Regis cor suæ in manu
habet, & quo tandem cunq; placuerit impellere po-
test; Magistratum Regini nostri Incliti, lucis hujus di-
uturnâ donatum usurâ, Spiritu instruere principali
dignetur: ut quod hactenus fecit, & summâ cum lau-
de fecit, deinceps quoq; facere perget.

Da, O alme Deus, ut & nos in Novo hoc Anno,
quæcunq; nobis præcepta erunt, faciamus; & quoq;
missi erimus, eamus promptissimi.

Habitabit ita gloria in terris nostris: Misericordia
et veritas mutuò sibi occurrent: Justitia & Pax sese ex-
oscularuntur.

Sic Deus & Spiritualia & Corporalia bona nobis eō-
cessit, & remisit nobis debita nostra.

Etenim Dei donum deprædicamus; licet internè
a bono in malum simus aversi, iræ Dei & æternæ da-
mnationis rei; Et licet externè fœtidis indies peccatis
nos coquinemus: Quod tamen quæcunq; commissa
sunt, propter Christum quotidie clementer sint nobis
remissa.

Ah! Domine, sis & in Novo hoc Anno propitius
nobis propter Nomen tuum: Ac ut cætera bona co-
mitantur remissionem peccatorū; Sic & in nobis Man-
suetudo & Misericordia, remittens alijs offenses, in-
clarecat. Sic fiet, dicente Christo Matt. 6. ut si dimi-
seritis hominibus peccata eorū, dimicet & vobis pec-
cata vestra. Si autem non dimiseritis hominibus, nec
Pater vester dimittet vobis peccata vestra.

Hinc Deo gratias agimus, quod cùm Adversarius

noster

Argum. 6.
ad defensionem
contra Sa-
tanam.

sens quem devoret; Deus ter, Opt: Max. contra vi-
lentas & virulentas Satanae insidias & tentationes nos
sit consolatus & defenderit, ne succumberemus, sed fe-
liciter sumus eluctati.

O alme Deus, juva nos donec in seculo hoc luctu-
osissimo, periculosissimo, ac propè conclamato spiri-
tum ducimus, ut cautius & prudentius ambulemus;
scientes, quām vafrum, quām insidiosum Adversariū
habeamus. Superbiā & fastum deponamus; vigilemus;
& oremus, ut non intremus in temptationem.

Hinc Deo acceptum referimus, ejusq; immensam Arg. 7. &
deprædicamus bonitatem, quod Anno clauso, ab o- liberations
mai malo Deus nos liberavit.

Certè, ut Syrac. 40. inquit: Est in hoc mundo admodum ærumnosa & misera hominum vita, indè
ab utero matris, donec sepeliantur in hac terra: Ibi
perpetua est solicitude, cura, spes, metus, & tan-
dem ipsa mors.

Sed liberavit nos Deus omnipotens ab omnibus
calamitatibus atq; miserijs, quarum hic mundus est
plenissimus: Et lætamur, quod è calamitatibus publi-
cis atq; privatis feliciter sumus eluctati.

O alme Deus, & in Novo hoc Anno libera nos ab
omni malo opere, & salvos nos fac in Regnum tuum
cœlestis.

Sic A. I. deprædicare debemus immensas divinas bonitatis divitias, quibus, ut cognovistis, clementissi-
mus Deus præterito jam Anno nos in terrâ nostrâ cor-
onavit, ditavit, beavit. Et in Novo hoc Anno Cle-
mentissime coronabit, ditabit & beabit.

Soliti sunt, ut nolis, Veteres in Novi Annii in- Amplificatio
gressu,

Noſtes Diabolus
circumeat tanq; 2. q. regens
quærens

plū, S. Reg. Majestati, Pelicanū humilimē offero : Ecclesiarum Ministris, Columbam : Subditis, apiculam : Partibusfamilias, formicam : Liberis, Ciconiam : Ministris, Gruem : Omnibus in Regijs Academijs, & Scholis trivialibus desudantibus, ibiq̄, literis incumbentibus, gallinam cum pullis glocitantem apprecobor: Sic, alme Pater, memores erimus, nostri officij!

Cujus ut semper memores simus, libera nos, Domine Deus, ab omni malo, & transfer nos in verā agnitione Christi Filij tui, ex hac valle lacrymarum, in quietam & cœlestem vitam, ubi latet illam vocem læti audiemus: Euge! Serve bone, quoniam in paucis fidelis fuisti, super multa te constituam; intra in gaudium Domini tui,

D I X I.

Moribus & Doctrinâ Ornatissimo DN. PER ORANTI.

Quis, mi Petre, sacra decus immortale Cohortis,
Pectore non voreat prospera cuncta tibi?
Cuspiciunt Felix Anni Novi adusq; precaris
Cunctis, quos mundi machina vasta capit,
Sit faustum & felix votum: sint omnia fausta
Eveniantq; tibi commoda larga, precor:
Et sua tranquillum veniant ad littera pontum
Carbasa; Tu videoas prosperitatem Tuos.

Quod animitus precor

Laurentius Olai Morenius,
Vermelandia Svcetus.

Oratio

DE DILIGENTIA IN LITERARUM STUDIIS SECTANDA.

Quam

Venia Venerandi Consistorij Strengensis

In Collegio ibidem Regio,

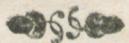
Præsentibus, Reverendissimo & Excellentissimo Dn. Episcopo: Reverendo & Clarissimo Dn. Pastore: Reverendis item, Clarissimis & Doctissimis Dnn. Professoribus: Nec non, Nobilissimis & Ornatis Adolescentibus:

Ipsis Kalend. Maij, Anni currentis MDC XXXI,
publicè & ex memoria pronunciauit:

PETRUS JONÆ KERNEBOENSIS
Salan. Musar. Alumnus.

Hieronymus.

Semper aliiquid facito, ut te Diabolus
inveniat occupatum.

Stockholmiæ

Excudebat Chr. Reusnerus Senior. Anno 1631.

12